

זוהר היומי

זוהר דברים – דף רפ"א ע"א

פרשת כי תצא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ר"פ ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דְּכַלִּילָן תִּלְתַּת אֲתוּוֹן (ס"א אבהון) בְּצַדִּיק, לִיָּבָם ה'.

תרגום לעברית

וַיַּחֲדוּ שֶׁל אֶחָ עִם ד' בְּצַדִּיק. וּבִעֲזוֹ מַשׁוּם שֶׁהִתְגַּבֵּר עַל יִצְרוֹ נִקְרָא צַדִּיק. וְזֶהוּ בּוֹעֵ"ז, ב'ו' ע"ז, תְּקִיף בְּיִצְרוֹ. (איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבֵר, וְזֶה יֵה"ו שֶׁכָּלִילוֹת שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת (אבות) בְּצַדִּיק, לִיָּבָם ה'.

טקסט הזוהר

וּבִינָה בֵּין י' ה', בְּגִינָה אֲתָמֵר, (רות ד) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיִם כָּל דְּבָר. הֵכָא קָא רְמִיז שְׁנוֹי הַשֵּׁם, וְדָא מִצַּפ"ץ הֵכָא, וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל. וְדָא שְׁנוֹי מְקוֹם, אֶהְיֶ"ה, אֵינָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. יֵה"ו, אֵינָהוּ אֶהְיֶ"ה, וְדָא שְׁנוֹי מְקוֹם. שְׁנוֹי מַעֲשֶׂה, אֲדָנִי"י, א' אֲדָנִי"ד, י' יְדוּד, תְּרוּוֹיִינָהוּ מִשְׁתַּנִּים בְּאֲדָנִי"י.

תרגום לעברית

וּבִינָה - בֵּין י' ה', בְּגִלְגָּלָה נֶאֱמַר (רות ד) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה לְקַיִם כָּל דְּבָר. כָּאֵן רוֹמֵז שְׁנוֹי הַשֵּׁם, וְזֶה מִצַּפ"ץ כָּאֵן, וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל. וְזֶה שְׁנוֹי מְקוֹם, אֶהְיֶ"ה, אֵינָה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ. יֵה"ו הוּא אֶהְיֶ"ה, וְזֶה שְׁנוֹי מְקוֹם. שְׁנוֹי

מעשה, אֲדָנִי, א' אֶהְיֶה, י' יהוה, שְׁנֵיהֶם מְשַׁתְּנִים בְּאֲדָנִי י.

טקסט הזוהר

וזאת התעודה בישראל, התעודה, אימא עלאה, (ישעיה ח) צור תעודה חתום תורה בלמודי. איהו חותם דעלמא, חותם דשמיא וארעא. על התמורה, שכינתא תתאה. באן אתר אתטמרת. בעולמימא דילה, מטטרו'ן, וישנה תמן, איהי משנה. ואדם דאתמר ביה (ישעיה מד) כתפארת אדם לשבת בית, (איוב יד) משנה פניו ותשלחהו.

תרגום לעברית

וזאת התעודה בישראל. התעודה - אם העליונה, (ישעיה ח) צור תעודה חתום תורה בלמודי. הוא חותם העולם, חותם השמים והארץ. על התמורה - שכינה תחתונה. באיזה מקום התחבאה? בעלם שלה, מטטרו'ן, וישנה, שם היא משתנה. ואדם שנאמר בו (שם מד) כתפארת אדם לשבת בית, (איוב יד) משנה פניו ותשלחהו.

טקסט הזוהר

ובגין דא אוקמוה מארי מתניתין, לא כשאני נכתב אני נקרא בעולם הזה, נכתב ידוד, ונקרא אדנ' י. והא כתיב (מלאכי ג) אני יי' לא שניתי. בכתיבה לא אשתני, אבל בקריאה אשתני. דכתיבה דאיהו אתריה, לא אשתני. בקריאה דאיהי לבר מאתריה, אשתני. (שמות כג) השמר מפניו ושמע בקולו אל תמר בו. בגין דשפחה דיליה אדנ' י, שמה כשם מטרוניתא. וקודשא בריך הוא ביה אשתני, בגין דאיהו נער. ביה רזא (רוחא) (איוב לג) ישוב לימי עלומיו.

תרגום לעברית

ולכן פרשוה חכמי המשנה, לא כשאני נכתב אני נקרא. בעולם הזה נכתב יהוה, ונקרא אדנ' י. והרי כתוב (מלאכי ג) אני ה' לא שניתי. בכתיבה לא משתנה, אבל בקריאה משתנה. שכתובה שהוא מקומו, לא משתנה. בקריאה שהיא מחוץ למקומו, משתנה.

(שמות כג) הַשֹּׁמֵר מִפְּנֵיו וְשָׁמַע בְּקוֹלוֹ אֶל תֹּמַר בּוֹ. מִשּׁוּם שֶׁשִּׁפְחָה שְׁלוֹ אֲדָנָיִי, שָׁמָּה
כָּשֶׁם הַמִּלְכָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בּוֹ מִשְׁתַּנָּה, מִשּׁוּם שֶׁהוּא נֶעֱרָר. בּוֹ סוּד (רוח) (איוב
לג) יָשׁוּב לִימִי עֲלוּמָיו.

טקסט הזוהר

אֲבָל שְׂכִינָתָא אֲצֵל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא מִשְׁתַּנִּית, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבָּה לָא
אֲשַׁתִּי, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (מלאכי ג) אֲנִי יְיָ לֹא שֵׁנִיתִי, אֲנִי, שְׂכִינָתָא. יְיָ, עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא. שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוֹ, דָּא סַנְדְּלָפוֹן, סַנְדְּלָא אִיהוּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְנֶעַל
לְגַבֵּי שְׂכִינָתָא. אֲבָל תַּפְאָרֶת, דְּכָלִּיל שִׁית סַפִּירָן, אִיהוּ גּוּפָא לִידָן'ד. וּמִלְכוּת, גּוּפָא
לְשְׂכִינָתָא, דְּאִיהוּ אֲדָנִי. (דברים כ"ה) וְנִגְשָׁה יְבֻמָּתוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזִּקְנִים וְחִלְצָה נֶעְלוֹ
מֵעַל רִגְלוֹ וְגו'. פְּקוּדָא דָּא, לְחֻלּוץ. וְהָאִי אִיהוּ חֲלִיצַת רוּחָא מִהוּא גּוּפָא, דְּבָעֵי
לְאַנְהָגָא עֲמִיהָ כָּאֵח, וְהוּא קְשִׁירָא דְאַחֲוָה דְעַם אַחֲוָה מִתִּיר מִנֶּיהָ, וְהוּא רוּחָא אֲזִיל
נָע וְנָד, עַד דְּאֲשַׁכַּח פְּרוּקָא. הֵדָא הוּא דְכְּתִיב, (ויקרא כה) אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ
אוֹ מִשְׁאֵר בְּשָׂרוֹ וְגו'. וְאִי לָא אֲשַׁכַּח, וְהַשִּׁיגָה יָדוֹ וְנִגְאָל. כְּאוֹרַח דְּאֲזִיל מֵאַתֵּר לְאַתֵּר,
אוֹ כְּעֶבֶד דְּאֲזִיל בְּשִׁלְשֻׁלַת עַל צִוְּאָרִיָּה, עַד דְּאֲשַׁכַּח פְּדִיוֹן מֵאֲדוֹן דִּילִיָּה עַל חוֹבִיָּה. וְוִי
לְמֵאֵן דְּלֹא אָנַח בּוֹ לְמִפְּרָק יְתִיָּה.

תרגום לעברית

אֲבָל שְׂכִינָה אֲצֵל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִשְׁתַּנָּה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא מִשְׁתַּנָּה אֵלֶיהָ,
זֶהוּ שְׁכֵתוֹב אֲנִי ה' לֹא שֵׁנִיתִי. אֲנִי - הַשְּׂכִינָה. ה' - הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי. שְׁלַף אִישׁ נֶעְלוֹ -
זֶה סַנְדְּלָפוֹן, סַנְדְּלָא הוּא לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְנֶעַל לְשְׂכִינָה. אֲבָל תַּפְאָרֶת, שְׁכוּלָל שֵׁשׁ
סַפִּירוֹת, הוּא גּוֹף לִיהֵן'ה. וּמִלְכוּת גּוֹף לְשְׂכִינָה, שֶׁהוּא אֲדָנִי. וְנִגְשָׁה יְבֻמָּתוֹ אֵלָיו
לְעֵינֵי הַזִּקְנִים וְחִלְצָה נֶעְלוֹ מֵעַל רִגְלוֹ וְגו'. מִצְוָה זֹאת לְחֻלּוץ, וְזוֹהִי חֲלִיצַת רוּחַ מֵאוֹתוֹ
גּוֹף, שְׁצָרִיךְ לְנַהֵג עִמּוֹ כָּאֵח, וְאוֹתוֹ קְשִׁיר הָאֲחֻוָּה שְׁעַם אַחֲיוֹ מִתִּיר מִמֶּנּוּ, וְאוֹתָהּ רוּחַ

הולכת נע ונד עד שמוצאת גואל. זהו שכתוב (ויקרא כה) או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו וגו'. ואם לא מצא - והשיגה ידו ונגאל. כאורח שהולך ממקום למקום, או כעבד שהולך בשלשלת על צוארו עד שמוצא פדיון מאדונו על חטאו. אוי למי שלא הניח בן לגאל אותו.

טקסט הזהור

ואליהו ורפנו ומארי מתיבתאן, הכא רמיז, אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין. דאיהו קשור בקשורא דתפלין דיד, ואסור בתפלין דרישא, כד לית (ליה) בן למפרק ליה, מסטרא דבן י'ה. בההוא קשירו איהו אח חבוש ואסור, דלית ליה רשו למפרק ית גרמיה, דאיהו ד' עצמו דאח, (בראשית ב) עצם מעצמי קרא לה לגביה, בקרקפתא דתפלין דרישא. ובשר מבשרי קרא לה מסטרא דלבא.

תרגום לעברית

ואליהו וחכמי ובעלי הישיבות, כאן רמוז אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים. שהוא קשור בקשר של תפלין של יד, ואסור בתפלין של ראש, כשאין (לו) בן לגאל אותו מצד של בן י'ה. באותו קשר הוא אח חבוש ואסור, שאין לו רשות לגאל את עצמו, שהוא ד' עצמו של אח. (בראשית ב) עצם מעצמי קרא לה אליו בקרקפת של תפלין של ראש, ובשר מבשרי קרא לה מצד הלב.

טקסט הזהור

ולא למגנא אמר קודשא בריך הוא, כל העוסק בתורה ובגמילות חסדים ומתפלל עם הצבור, מעלה אני עליו כאלו פדאני לי ולבני מבין עובדי כוכבים ומזלות. וכמה בני נשא דקא משתדלי באורייתא, ועבדי גמילות חסדים, ומצלין, ולא אתפרק קודשא

בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתִּיהָ וְיִשְׂרָאֵל. אֵלָּא דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא, לְחַבֵּר יְתָה בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּגְמִילוֹת חֶסֶד, הָא אוֹקְמוּהָ, דְּהָא אֵין חֶסֶד אֵלָּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוּנוֹ, דְּכָל פְּקוּדִין דְּעֵבִיד, לְמַפְרָק בְּהוּ שְׁכִינְתִּיהָ, וּבְהָא עֵבִיד חֶסֶד עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

תרגום לעברית

וְלֹא לְחַנֵּם אֲמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה וּבְגְמִילוֹת חֲסָדִים וּמִתְפַּלֵּל עִם הַצִּבּוֹר, מַעֲלָה אֲנִי עָלָיו כְּאִלוּ פְּדָאֲנִי לִי וּלְבָנֵי מִבֵּין הָעוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזְלוֹת. וְכַמָּה בְּנֵי אָדָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה וְעוֹשִׂים גְּמִילוֹת חֲסָדִים וּמִתְפַּלְלִים, וְלֹא נִגָּאֵל הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינְתּוֹ וְיִשְׂרָאֵל. אֵלָּא שִׁישְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה לְחַבֵּר אוֹתָהּ עִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וּגְמִילוֹת חֶסֶד הֲרִי פִּרְשׁוּהָ, שֶׁהֲרִי אֵין חֶסֶד אֵלָּא הַמִּתְחַסֵּד עִם קוּנוֹ, שְׁכָל הַמַּצּוֹת שֶׁעָשָׂה, לְגַאֵל בּוֹ שְׁכִינְתּוֹ, וּבְזֶה עוֹשֶׂה חֶסֶד עִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

טקסט הזוהר

מֵאֵן דְּגָמִיל חֶסֶד בְּשְׁכִינְתִּיהָ, עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גְּמִיל. בְּגִין דְּכַד חֲבּוּ יִשְׂרָאֵל, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הָוָה בְּעֵי לְיִסְרָא לֹון, אִימָא הָוָה רְבִיעָא עָלֵיהּ, עַד דְּנִפְקוּ לְתַרְבוֹת רַעָה. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַה עֵבִיד. תְּרִיךְ בְּנֵי מַלְכָּא וּמַטְרוֹנֵיתָא. וְאִיהוּ אוּמִי, דְּלֹא יְהִידֵר לְאַתְרֵיהָ, עַד דְּמַטְרוֹנֵיתָא אַתְהִידֵר לְאַתְרָהָא. וּמֵאֵן דְּהִידֵר בַּתְּשׁוּבָה, וּגְמִיל חֶסֶד בְּשְׁכִינְתָּא, וּבְכָל אוֹרֵייתָא וּבְפְקוּדֵין דִּילָהּ, וְלֹאוּ אִיהִי (אִיהוּ) אֵלָּא לְמַפְרָק שְׁכִינְתָּא, דָּא עֵבִיד חֶסֶד עִם קוּנוֹ, וּכְאִילוּ פִּרְיק לִיהּ וּלְשְׁכִינְתִּיהָ וּלְבָנֵיהּ.

תרגום לעברית

מִי שֶׁגּוֹמֵל חֶסֶד עִם שְׁכִינְתּוֹ, הוּא גּוֹמֵל עִם הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. מִשּׁוֹם שֶׁכְּשִׁחֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה רוֹצֵה לְיִסְרֵם, הָאֵם הָיְתָה רוֹכֶצֶת עָלֵיהֶם, עַד שֶׁיֵּצְאוּ לְתַרְבוֹת רַעָה. מַה עָשָׂה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא? גִּרַּשׁ אֶת בְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה, וְנִשְׁבַּע שֶׁלֹּא יַחְזוֹר

למקומו עד שהמלכה תחזור למקומה. ומי שחוזר בתשובה וגומל חסד עם השכינה ובכל התורה ובמצוותיה, ולא היא (הוא) אלא לגאל את השכינה, זה עושה חסד עם קונו, וכאלו גאל אותו ואת שכינתו ואת בניו.

טקסט הזוהר

אמר אליהו וכל ראשי מתיבתאן, רעיא מהימנא, אנת הוא האי בר נש, אנת הוא בר מן מלכא ומטרוניתא, דאשתדלותא דילך לגבי קודשא בריך הוא, לאו כמאן דעביד חסד עם קונו, אלא ככרא דמחוייב לשויייה גרמיה ותוקפיה למפרק אבא ואימא, ומסר גרמיה למיתה עלייהו. דמאן דלאו איהו ברא דמלכא, ועביד טיבו עם מלכא ועם מטרוניתא, ודאי האי אתחשיב דעביד חסד עם קונו.

תרגום לעברית

אמר אליהו וכל ראשי הישיבות, רועה הנאמן, אתה הוא האיש הזה, אתה הוא בן מהמלך והמלכה, שהשתדלותך לקדוש ברוך הוא לא כמי שעושה חסד עם קונו, אלא כמו בן שמחייב לשם עצמו וכחו לפדות אבא ואמא ומסר עצמו למיתה עליהם. שמי שאינו בן המלך ועושה טובה עם המלך והמלכה, ודאי זה נחשב שעושה חסד עם קונו.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רפ"א ע"ב) ♦

טקסט הזוהר

קם רעיא מהימנא, ואשתטח קמי קודשא בריך הוא ובכח, ואמר בן יהא רעוא דיליה, דיחשיב לי ככר, דעובדין דילי לגבי קודשא בריך הוא ושכינתיה יהון לגביה ככרא דאשתדל בהון בתר אבוי ואמיה, דרחים לון יתיר מגרמיה ונפשיה רוחיה ונשמתייה, וכל מה דהוה ליה הוה חשיב לון לאין,

קם רועה הנאמן והשתטח לפני הקדוש ברוך הוא, ובכה ואמר, פן יהי רצון ש'לו
 שיחשיב אותי כבן, שהמעשים שלי לקדוש ברוך הוא ושכינתו יהיו אליו כמו בן
 שמתדל ב'הם אחר אביו ואמו, שאוהב אותם יותר מעצמו ונפשו, רוחו ונשמתו, וכל
 מה שהיה לו, היה חושב להם לאין לעשות ב'הם רצון של אבא ואמא ולפדות אותם
 ב'הם. ואף על גב שידעתי שהכל ברשותו, הרחמן רועה את הלב. באותו זמן בא הקדוש
 ברוך הוא ונשק אותו, ואמר, רועה הנאמן, ודאי שאתה הוא בן שלי וש'ל השכינה.
 רבנן ומלאכים נשקו בן! קמו כלם ונשקו לו, וקבלו אותו לרב ומלך עליהם. והיה
 בהניח ה' אלהיו וגו', תמחה את זכר עמלק וגו' (דברים כה). מצוה זו להכרית את
 זרעו של עמלק, שהרי הקדוש ברוך הוא נשבע שלא יחזר לכסאו עד שיקח נקמה
 ממנו. פתח רועה הנאמן ואמר, ודאי משום זה היו הולכים במדבר ועל הים, ולא יכנסו
 בארץ ישראל, עד שיטל נקמה מעמלק.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.